

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS
2006 m. spalio 24 d.*

Byloje T-274/02

Ritek Corp., įsteigta Hsin-Chu, Taivanis,

Prodisc Technology Inc., įsteigta Taipei Hsien, Taivanis,

atstovaujamos iš pradžių advokatų K. Adamantopoulos, V. Akritidis ir
D. De Notaris, vėliau K. Adamantopoulos ir *solicitor* J. Branton,

ieškovės,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Marquardt ir advokato G. Berrisch,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

palaikomą

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos T. Scharf ir S. Meany,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1050/2002 dėl galutinių antidempingo muitų nustatymo ir galutinio laikino maito įrašomų kompaktinių diskų, kurių kilmės šalis yra Taivanas, importui surinkimo (OL L 160, p. 2),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras, teisėjai M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby ir K. Jürimäe,
posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. gegužės 2 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- ¹ 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1), iš dalies pakeisto Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2238/2000 (OL L 257, p. 2, toliau – pagrindinis reglamentas), 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam importuojamam produktui dempingo kaina, kurį išleidus laisvai cirkuliuoti Bendrijoje būtų padaryta žala.

2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.“

2 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje numatyta:

„Eksporto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. <...>“

3 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje nustatyta, kad „laikantis kitų taikytinų nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svertinį vidurkį su visų eksporto į Bendriją sandorių kainų svertiniu vidurkiu“ (toliau – pirmasis simetrinis metodas). Be to, ši nuostata numato „individualiųjų normaliųjų verčių palyginimą su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Bendriją kainomis“ (toliau – antrasis simetrinis metodas). Šioje nuostatoje priduriama: „tačiau normalioji vertė, nustatyta kaip svertinis vidurkis, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į Bendriją sandorių kainomis, jeigu eksporto kainų struktūra gerokai skiriasi atsižvelgiant į pirkėjus, regionus ar laiko periodus ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi realaus taikomo dempingo masto“ (toliau – asimetrinis metodas). (Pataisytas vertimas)

4 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 12 dalis nustato:

„Dempingo skirtumas yra normaliosios vertės ir eksporto kainos skirtumas. Jeigu dempingo skirtumai yra nevienodi, gali būti nustatytas dempingo skirtumų svertinis vidurkis.“

- 5 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalimi į Bendrijos teisę perkeliamas Sutarties dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, p. 103, toliau – 1994 m. Antidempingo kodeksas), įtrauktos į Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties (OL L 336, 1994, p. 3) 1A priedą, 2.4.2 straipsnis.
- 6 1994 m. Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsnis išdėstytas taip:

„Pagal šio straipsnio 4 dalies nuostatas, reglamentuojančias teisingą palyginimą, dempingo skirtumai tyrimo laikotarpiu paprastai nustatomi remiantis svertinio normaliosios vertės vidurkio palyginimu su visų palyginamųjų eksporto sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba kiekvieno sandorio normaliosios vertės ir eksporto kainų palyginimu. Normaliąją vertę, nustatytą svertinio vidurkio pagrindu, galima palyginti su atskirų eksporto sandorių kainomis, jeigu institucijos nustato, kad skirtingų pirkėjų, regionų ar laikotarpių eksporto kainų struktūra labai skirtinga, arba jeigu pateikiamas paaiškinimas, kodėl negalima tinkamai atsižvelgti į tokius skirtumus, naudojantis svertinio vidurkio palyginimu su svertiniu vidurkiu arba sandorio palyginimu su sandoriu.“

Faktinės bylos aplinkybės

- 7 *Ritek Corp.* ir *Prodisc Technology Inc.* yra Taivanyje įsteigtos gamintojos, eksportuojančios įrašomuosius kompaktinius diskus (toliau – CD-R).

- 8 2001 m. vasario 16 d. *Committee of CD-R Manufacturers* (CD-R gamintojų komitetas, CECMA) gamintojų, pagaminančių daugiau kaip 25 % visos Bendrijos CD-R produkcijos, vardu pateikus skundą, Komisija pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnį pradėjo antidempingo procedūrą dėl CD-R, kurių kilmės šalis Taivanis, importo.
- 9 Pranešimas apie šios procedūros pradžią buvo paskelbtas 2001 m. kovo 31 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 102, p. 2).
- 10 Dempingo ir jo padarytos žalos tyrimas apėmė laikotarpį nuo 2000 m. sausio 1 d. iki tų pačių metų gruodžio 31 d. (toliau – tyrimo laikotarpis). Tendencijų, reikalingų žalai nustatyti, nagrinėjimas apėmė laikotarpį nuo 1997 m. sausio 1 d. iki tyrimo laikotarpio pabaigos (toliau – analizės laikotarpis).
- 11 Atsižvelgdama į didelį eksportuojančių gamintojų skaičių, Komisija nusprendė pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį atlikti atranką. Galiausiai per savo atranką ji atrinko penkis eksportuojančius gamintojus, tarp jų ir ieškoves.
- 12 2001 m. gruodžio 17 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2479/2001 dėl laikino maito įrašomų kompaktinių diskų, kurių kilmės šalis yra Taivanis, importui nustatymo (OL L 334, p. 8, toliau – laikinasis reglamentas).
- 13 2001 m. gruodžio 18 d. Komisija perdavė ieškovėms du dokumentus, pavadintus „specific disclosure document“ (specialios informacijos dokumentas), kuriais jas informavo apie pagrindines aplinkybes ir argumentus, kurių pagrindu nustatyti laikini antidempingo maitai.

- 14 2002 m. sausio 28 d. laišku ieškovės bei kiti du su antidempingo procedūra susiję eksportuojantys gamintojai pateikė Komisijai savo pastabas dėl laikinojo reglamento ir dėl 2001 m. gruodžio 18 d. perduotų informacinių dokumentų.
- 15 2002 m. vasario 26 d. Komisijos būstinėje įvyko ieškovių ir Komisijos susitikimas.
- 16 2002 m. kovo 11 d. laiškais Komisija pateikė ieškovėms dokumentą, pavadintą „general disclosure document“ (bendros informacijos dokumentas) bei dokumentus, pavadintus „specific disclosure document“ (specialios informacijos dokumentas) (toliau kartu – galutinės informacijos dokumentas), susijusius su pagrindinėmis aplinkybėmis ir argumentais, kuriais grindžiamas pasiūlymas nustatyti galutinius antidempingo muitus. Komisija pasiūlė ieškovėms pateikti pastabas dėl galutinės informacijos dokumento iki 2002 m. kovo 21 dienos.
- 17 2002 m. kovo 21 d. laišku ieškovės bei du kiti su antidempingo procedūra susiję eksportuojantys gamintojai pateikė Komisijai pastabas dėl galutinės informacijos dokumento.
- 18 2002 m. birželio 3 d. Komisija priėmė Reglamento dėl galutinio antidempingo muto nustatymo ir galutinio laikino muto įrašomų kompaktinių diskų, kurių kilmės šalis yra Taivanas, importui surinkimo pasiūlymą (KOM(2002) 282 galutinis, toliau – galutinio reglamento pasiūlymas). Apie šį pasiūlymą, kurį Komisija paskelbė savo interneto tinklavietėje, trumpa informacija buvo paskelbta *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 227 E, 2002, p. 362).

- 19 2002 m. birželio 13 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1050/2002 dėl galutinių antidempingo muitų nustatymo ir galutinio laikino muto įrašomų kompaktinių diskų, kurių kilmės šalis yra Taivanas, importui surinkimo (OL L 160, p. 2, toliau – ginčijamas reglamentas).
- 20 Ginčijamame reglamente Taryba pripažino, kad buvo įvykdytos dvi asimetrinio metodo taikymo sąlygos (ginčijamo reglamento 29–31 konstatuojamosios dalys). Todėl ji naudojo šį metodą dempingo skirtumui apskaičiuoti ir šiam tikslui pritaikė nustatytą neigiamų dempingo skirtumų prilyginimo nuliui mechanizmą. Pripažinusi kiekvienos ieškovės atžvilgiu vienodo 17,7% dempingo skirtumo (to paties reglamento 34 ir 35 konstatuojamosios dalys) bei šio dempingo sukeltos žalos buvimą, Taryba, taikydama mažesnio muto taisyklę, kiekvienai iš jų nustatė to paties procentinio dydžio galutinį antidempingo muitą (ginčijamo reglamento 89 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnis).

Procesas ir šalių reikalavimai

- 21 2002 m. rugsėjo 6 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovės pareiškė šį ieškinį.
- 22 2002 m. gruodžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Komisija paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus. 2003 m. sausio 23 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios išplėstinės kolegijos pirmininkas pritarė šiam įstojimui į bylą. 2003 m. sausio 31 d. laišku, gautu 2003 m. vasario 3 d., Komisija informavo Pirmosios instancijos teismą, kad ji atsisako pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą, bet dalyvaus teismo posėdyje.

23 Kadangi nuo 2004 m. rugsėjo 13 d. pasikeitė Pirmosios instancijos teismo kolegijų sudėtys, teisėjas pranešėjas, kaip pirmininkas, buvo perkeltas į penktąją išplėstinę kolegiją, kuriai dėl to buvo priskirta ši byla.

24 Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą reglamentą,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

25 Komisijos palaikoma Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

26 Grįsdamos savo ieškinį dėl panaikinimo ieškovės nurodo du pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 ir 11 dalių pažeidimu dėl akivaizdžiai neteisingo tikslinio dempingo nustatymo ir akivaizdžiai nepagrįsto asimetrinio metodo taikymo. Antrasis ieškinio pagrindas yra susijęs su prilyginimu nuliui pažeidžiant pagrindinio reglamento 2 straipsnį.

Pirminės pastabos dėl Tarybos ginčijamo panaikinimo pagrindų priimtinumą

- 27 Taryba abejoja tiek dėl pirmojo, tiek dėl antrojo ieškinio dėl panaikinimo pagrindo priimtinumą. Iš tikrųjų šiais pagrindais ieškovės ginčija tik laikinas Komisijos išvadas ir galutinės informacijos dokumentą. Tačiau nors tiesa, kad Komisija vaidina pagrindinį vaidmenį antidempingo tyrimuose, jos išvados yra svarbios tik tuo atveju, jei jos įtrauktos į galutinį reglamentą. Taigi ieškovės turėjo ginčyti ginčijamo reglamento nuostatas.
- 28 Be to, Taryba tvirtina, kad net jeigu ieškinio pagrindus dėl panaikinimo, ypač pirmąjį iš jų, Pirmosios instancijos teismas pripažintų priimtinais, ieškinyje išdėstyti teiginiai, susiję su antrąja asimetrinio metodo taikymo sąlyga, netektų prasmės, nes jais nurodomos tik Komisijos laikinajame reglamente išdėstytos išvados ir nedaroma jokios nuorodos į ginčijamame reglamente pateikiamus daug išsamesnius argumentus.
- 29 Ieškovės tvirtina, kad iš ieškinio aiškiai matyti, jog Pirmosios instancijos teismo jos prašo panaikinti Tarybos priimtą reglamentą.
- 30 Pirmosios instancijos teismas mano, kad Tarybos formaliai išreikštos abejonės, susijusios su ieškiniu dėl panaikinimo pagrindų, iškelia ne tiek šių pagrindų priimtinumą, kiek šiuose pagrinduose pateikiamų argumentų svarbos ieškinio dalykui klausimą.

- 31 Nors tiesa, kad ieškovės savo kritiką labiau skiria Komisijai nei Tarybai ir kartais tai daro formaliai nepagrįstai, kai remiasi ginčijamu reglamentu, šiuo klausimu jos vis dėlto siekia Reglamento Nr. 1050/2002 panaikinimo ir Tarybą nurodo kaip galutinę instanciją, kuriai skiriami jų argumentai. Šioje byloje dažna ieškovių nuoroda į Komisiją galiausiai reiškia tik tai, kad ši institucija vaidina pagrindinį vaidmenį antidempingo procedūroje ir kad būtent ji siūlo Tarybai galutinio reglamento tekstą, o tam pritarė ir Taryba.
- 32 Be to, žinoma, jog Taryba ginčijamame reglamente pakartojo Komisijos priimto galutinio reglamento pasiūlymo tekstą ir todėl patvirtino ieškovių rašytiniuose dokumentuose kritikuojamus galutinius Komisijos vertinimus jų nepakeisdama.
- 33 Atsižvelgiant į tai, ieškovių ieškinio dėl panaikinimo pagrinduose pateiktų argumentų svarba ieškinio dalykui nėra paneigiama vien to fakto, kad juose daromos dažnos nuorodos į Komisiją ir į šios institucijos parengtą galutinio reglamento pasiūlymą, todėl šiuo klausimu Tarybos pateikti prieštaravimai turi būti atmesti.
- 34 Kalbant apie 28 punkte minėtą Tarybos prieštaravimą dėl ieškovių teiginių, susijusių su antrąja asimetrinio metodo taikymo sąlyga, reikėtų pažymėti, kad juo iš tiesų keliamas tam tikrų ieškovių kaltinimų priimtinumą klausimas atsižvelgiant į Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį, todėl jis bus išnagrinėtas analizuojant pirmąjį ieškinio dėl panaikinimo pagrindą.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 ir 11 dalių pažeidimu dėl akivaizdžiai neteisingo tikslinio dempingo konstatavimo ir akivaizdžiai nepagrįsto asimetrinio metodo taikymo

Šalių argumentai

- 35 Nurodydamos šį ieškinio pagrindą ieškovės teigia, kad pirmoji asimetrinio metodo taikymo sąlyga, susijusi su eksporto kainų struktūros, kuri skiriasi atsižvelgiant į pirkėjus, regionus ar laiko periodus, buvimu, reikalauja, jog egzistuočių tikslinis dempingas, tai yra, jų nuomone, eksportuotojai tyčia tam tikrą eksportą siektų paslėpti tarp kitų sandorių. Šiuo klausimu ieškovės remiasi generalinio advokato F. G. Jacobs išvados 2003 m. sausio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimui *Petrotub ir Republica prieš Tarybą* (C-76/00 P, Rink. p. I-79, I-84, toliau – sprendimas *Petrotub*) 32 punktu. Siekiant padaryti išvadą, jog eksporto kainos gerokai skyrėsi atsižvelgiant į pirkėjus, regionus ar laiko periodus, nepakanka konstatuoti, jog egzistavo skirtinga eksporto kainų struktūra pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies prasme. Be to, reikia konstatuoti, kad šis kainų pokytis atsirado dėl eksportuotojo ketinimo nuslėpti jo taikomą dempingą.
- 36 Tačiau ginčijamo reglamento 30 konstatuojamojoje dalyje Taryba tik konstatavo pastebimą eksporto kainų skirtumą pirmoje ir antroje tyrimo laikotarpio pusėje. Ji nemanė, jog buvo būtina nagrinėti klausimą dėl tokio skirtumo priežasties ir dėl to, ar šis skirtumas buvo tyčinis.
- 37 Taigi, jei Taryba būtų sutikusi atsižvelgti į atitinkamos prekės pasaulinių kainų raidą, ji būtų padariusi išvadą, kad ieškovių eksporto į Bendriją kainų kritimas per antrą tyrimo laikotarpio pusę nebuvo tyčinis, o tik atitiko šių kainų raidą. Todėl, ieškovių

teigimu, nebuvo skirtingos kainų struktūros pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies prasme.

38 Be to, buvo neteisingai pripažinta, jog pirmasis simetrinis metodas neleido atspindėti realaus dempingo masto. Dėl to, kad Komisija nesirėmė pirmuoju simetriniu metodu, dempingo skirtumas padidėjo. Tačiau, priešingai nei laikinajame reglamente teigė Komisija, šis padidėjimas visiškai nereiškia, jog iš jo matyti realus dempingo mastas. Būtent kombinuotas prilyginimo nuliui ir asimetrinio metodų taikymas, o ne ypatingų aplinkybių, pateisinančių asimetrinio metodo naudojimą, buvimas lėmė kitokį dempingo skirtumą.

39 Dublike ieškovės ginčija tai, jog dėl didelio sandorių skaičiaus antrąjį simetrinį metodą sunku taikyti arba kad jis sukelia neadekvačius rezultatus. Jos priduria, jog institucijoms buvo svarbu žinoti skirtingos kainų struktūros egzistavimo priežastį, atsiradusią dėl pasaulinių kainų raidos, ir paaiškinti, kodėl simetriniai metodai negalėjo būti taikomi analizuojant situaciją, atsiradusią dėl šio skirtumo buvimo. Tačiau ginčijamame reglamente šio paaiškinimo nepakako, nes jame tinkamai neapartotos pasaulinės kainų tendencijos.

40 Be to, ieškovės kritikuoja Tarybos atsiliepime į ieškinį išreikštą poziciją, kad 2 procentinių dydžių skirtumas tarp dempingo skirtumų, apskaičiuotų remiantis pirmuoju simetriniu arba asimetriniu metodu, yra pripažįstamas pastebimu, kai šie skirtumai yra 4 % ir 6 %, tačiau jis tokiu nėra pripažįstamas, kai šie skirtumai yra 52 % ir 54 %. Toks rezultatų, gautų taikant šiuos metodus, palyginimo metodas neišplaukia iš pagrindinio reglamento, todėl institucijos jį turėjo iš anksto aiškiai paaiškinti.

- 41 Galiausiai ieškovės tvirtina, kad, atsižvelgiant į didelį per pirmąją tyrimo laikotarpio pusę atliktų sandorių dempingo kaina skaičių, akivaizdus skirtumas tarp pirmosios ir antrosios tyrimo laikotarpių pusių neegzistavo, todėl negalima daryti išvados, jog egzistavo skirtinga eksporto kainų struktūra pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies prasme.
- 42 Taryba atsako, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalis pirmosios asimetrinio metodo taikymo sąlygos atžvilgiu tik reikalauja, jog egzistuočių skirtinga kainų struktūra atsižvelgiant į pirkėjus, regionus ir laiko periodus ir jog ši sąvoka yra visiškai objektyvi. Be to, tyčios sąvoka apskritai nėra žinoma reglamentuojant antidempingą. Pagrindiniame reglamente visiškai nereikalaujama, jog institucijos įrodytų tyčią, norėdamos įrodyti dempingo ar žalos egzistavimą. Galiausiai apskaičiuojant dempingą visai nesvarbu žinoti, kokie faktoriai paveikė vidaus rinkoje ir Bendrijos rinkoje eksportuotojo taikomas kainas. Kadangi asimetrinio metodo tikslas yra parodyti realų taikomo dempingo mastą, būtų nelogiška ieškoti kainų struktūros skirtingumo priežasčių. Tai prieštarautų bendrai sistemos logikai ir pačiam asimetrinio metodo tikslui.
- 43 Tačiau tai nereiškia, kad vykdant antidempingo tyrimą visai neatsižvelgiama į kainų pasaulio mastu sumažėjimą. Jis gali būti, o taip buvo šioje byloje, vertinamas atsižvelgiant į kitus faktorius, analizuojant patirtą žalą ir priežastinį ryšį.
- 44 Taryba pastebi, kad ieškovės savo ieškinyje visiškai neprieštarauja reglamento 30 konstatuojamojoje dalyje padarytoms išvadoms, kad aplinkybė, jog eksporto kainos buvo gerokai mažesnės visą antrąją tyrimo laikotarpio pusę, sudarė „eksporto kainų struktūrą“ pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies prasme. Ieškovės tik dublike ginčijo šias išvadas tvirtindamos, kad tam tikras pardavimas eksportui,

vykdytas pirmojoje tyrimo laikotarpio pusėje, taip pat buvo dempingo kaina. Tačiau Taryba pažymi, kaip ji pastebėjo ginčijamo reglamento 28 konstatuojamojoje dalyje, kad ieškovės vykstant tyrimui pripažino, jog eksporto kainos gerokai skyrėsi įvairiais laikotarpiais. Kadangi šis pripažinimas ieškinyje nebuvo ginčytas, vien dėl šios priežasties ieškovių teiginys turėtų būti atmestas.

45 Be to, šis teiginys yra visiškai nepagrįstas, nes ieškovės nepatikslina, kokiam importui nebuvo taikomas dempingas, ir nepaaiškina, kodėl šie sandoriai sukeltų abejonių dėl skirtingos kainų struktūros buvimo atsižvelgiant į laikotarpius. Galiausiai, jei tam tikri pirmosios tyrimo laikotarpio pusės sandoriai ir buvo vykdomi dempingo kaina, tokiu atveju vis dar egzistuočių skirtinga eksporto kainų struktūra atsižvelgiant į laikotarpius. Joks pagrindinio reglamento teiginys nepagrindžia prielaidos, kad eksporto kainų struktūra, kuri skiriasi vienu ar kitu laikotarpiu, egzistuočių, tik jei visi to paties laikotarpio sandoriai paklustų tai pačiai struktūrai. Atvirkščiai, termino „struktūra“ vartojimas parodo, kad jei kainomis siekiama laikytis tos pačios tendencijos, vis dėlto gali egzistuoti sandoriai, kurie nepatenka į šią schemą. Taryba primena, kad savo išvadą pagrindė tuo faktu, jog kainos buvo daug mažesnės (kartais daugiau nei 50 %) antrąją tyrimo laikotarpio pusę. Iš viso buvo ištirti 2 305 abiejų ieškovių eksporto atvejai. Atsižvelgiant į šį didelį sandorių skaičių, atsitiktiniai sandoriai, kurie neatitinka bendro vaizdo, negali sukelti abejonių dėl išvados, kad atsižvelgiant į laikotarpius egzistavo skirtinga kainų struktūra.

46 Be to, apie antrąją asimetrinio metodo taikymo sąlygą ieškovės užsiminė tik trumpai ir tik nurodydamos laikinas Komisijos išvadas. Tačiau ginčijamo reglamento 31 konstatuojamojoje dalyje pateikiami argumentai yra skirtingi ir daug išsamesni nei išdėstyti į laikinojo reglamento 29 konstatuojamojoje dalyje.

47 Dėl ieškovių ginčijamo rezultatų, gautų pritaikius pirmąjį simetrinį ir asimetrinį metodus, palyginimo metodo Taryba atsakė, kad šiuo ginčijimu ignoruojama institucijų turima didelė diskrecija pagrindinio reglamento taikymo srityje. Be to, įgyvendindamos turimą diskreciją, institucijos neprivalo išsamiai ir iš anksto išaiškinti kriterijus, kuriuos jos numato taikyti kiekvienoje situacijoje. Dar daugiau, ieškovės nenurodo jokie teisių į gynybą pažeidimo.

48 Galiausiai dėl ieškovių teiginių, kad Taryba, tinkamai neatsižvelgusi į pasaulinių kainų raidą, nepakankamai išaiškino, kodėl simetriniai metodai neleido atsižvelgti į situaciją, atsiradusią dėl skirtingos eksporto kainų struktūros atsižvelgiant į laiko periodus egzistavimo, ši institucija atsako, kad specialus paaiškinimas, kurio reikalauja pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalis ir Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsnis antros asimetrinio metodo taikymo sąlygos atžvilgiu, susijęs su klausimu, ar simetriniai metodai leidžia atskleisti realų dempingo mastą. Tačiau Taryba, priešingai nei bylos, kurioje buvo priimtas sprendimas *Petrotub*, atveju, pateikė tokį paaiškinimą dėl simetrinių metodų.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

49 Iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies formuluotės matyti, kad Bendrijos institucijų rėmimasis asimetriniu metodu apskaičiuojant dempingo skirtumą reiškia, jog įvykdytos dvi sąlygos. Pirma, turi labai skirtis eksporto kainų struktūra atsižvelgiant į skirtingus pirkėjus, regionus ar laiko periodus. Antra, simetriniai metodai neturi leisti atspindėti realaus taikomo dempingo masto.

50 Visų pirma dėl sąlygos, susijusios su skirtingos eksporto kainų struktūros buvimu, reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia ieškovės, Tarybos išvada, jog tokia skirtinga struktūra egzistavo, pažeidė pagrindinį reglamentą.

51 Ginčijamo reglamento motyvai, susiję su šia pirmąja sąlyga, išdėstyti šio reglamento 30 konstatuojamojoje dalyje:

„Apsvarsčius pirmąjį reikalavimą, nustatyta, kad eksporto kainos buvo gerokai mažesnės antrą tyrimo laikotarpio pusėje, palyginti su pirmąja puse, ir šios išvados nagrinėjami eksportuojantys gamintojai neginčijo. Tačiau jie ginčijo, ar kainų skirtumas atspindėjo bendrą tendenciją, kuri, jų teigimu, buvo kainų, įskaitant normaliąją vertę, kritimo pasauliniu mastu rezultatas. Buvo laikoma, kad eksporto kainų nuosmukis atspindėjo bendrą tendenciją dėl dviejų priežasčių: pirma, nuosmukis vyravo visą tyrimo laikotarpio antrą pusę; antra, dėl jo masto, kuris, kaip buvo nustatyta, buvo labai didelis ir atskirais atvejais sudarė 50 %. Teiginys, kad eksporto kainų skirtumai atsirado dėl pasaulinių kainų tendencijų, buvo laikomas nepagrįstu, nes turėjo būti analizuojamos eksporto į Bendriją kainos. Be to, pažymėta, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje reikalaujama remtis eksporto kainų struktūra, o ne paaiškinti, kodėl tokia struktūra buvo.“ (Pataisytas vertimas)

52 Ieškovių pagrindinis kaltinimas, susijęs su tuo, kad Taryba neteisėtai rėmėsi skirtingos kainų struktūros, atsižvelgiant į laiko periodus, egzistavimu neįrodžiusi jų tyčios paslėpti taikomą dempingą, turi būti atmetas.

- 53 Visų pirma Pirmosios instancijos teismas pastebi, kad ieškovių nuoroda į 35 punkte minėtos generalinio advokato F. G. Jacobs išvados sprendimui *Petrotub* 32 punktą yra nepagrįsta. Iš tikrųjų šis punktas susijęs tik su bendrovės *Petrotub* argumentais. Be to, savo vertinime, pateiktame išvados 58 ir paskesniuose punktuose, generalinis advokatas nesiūlo, kad būtų reikalaujamas eksportuotojo tyčios paslėpti dempingą įrodymas, siekiant konstatuoti skirtingos kainų struktūros, atsižvelgiant į pirkėjus, regionus ar laiko periodus pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies prasme, buvimą.
- 54 Be to, Pirmosios instancijos teismas pripažįsta, jog asimetriniu metodu siekiama atspindėti realų taikomo dempingo mastą tais atvejais, kai konstatavus skirtingą eksporto kainų struktūrą, nesvarbu, kokia būtų to priežastis, kitais dviem metodais to padaryti negalima. Skirtingos eksporto kainų struktūros, atsižvelgiant į pirkėjus, regionus ar laiko periodus, egzistavimo klausimas yra visiškai objektyvus klausimas ir todėl nelabai svarbu, ar egzistuoja šią situaciją pagrindžianti tyčinė apgaulė. Reikalauti tyčios įrodymo reikštų trukdyti remtis asimetriniu metodu tais atvejais, kai šis metodas yra vienintelis, galintis atspindėti realų dempingo mastą, ir trukdyti geram šios nuostatos veikimui, įtvirtinus pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje nenumatytą sąlygą.
- 55 Šie argumentai nepaneigia fakto, jog dempingas gali būti tyčinis veiksmas, kurį galima siekti nuslėpti, todėl konstatuotas kainų struktūros skirtumas gali atsirasti dėl eksportuotojų veiksmų. Vis dėlto, atvirkščiai, niekas neparodo, jog asimetrinis metodas buvo numatytas tik siekiant kovoti su tyčiniu dempingo slėpimu. Kaip pastebi Taryba, asimetrinio metodo naudojimas priklauso ne nuo institucijų išvados, kad buvo ketinama nuslėpti dempingą, o tik nuo išvados, kad simetrinių metodų naudojimas techniškai galėtų „paslėpti“ ar „užmaskuoti“ (1987 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimų *NTN Toyo Bearing ir kt. prieš Tarybą*, 240/84, Rink. p. 1809, 23 punktas ir *Nippon Seiko prieš Tarybą*, 258/84, Rink. p. 1923, 25 punktas) realų dempingo mastą, t. y. neleistų jo teisingai įvertinti.

- 56 Be to, Teisingumo Teismas turėjo galimybę tai patvirtinti byloje, kurioje vienas eksportuotojas kaltino Tarybą taikius asimetrinį metodą prieš tai neįrodžius jo tyčinės apgaulės egzistavimo. Teisingumo Teismas atsakė, kad „argumentas <...>, kuriuo teigiama, kad (asimetrinio) metodo taikymas buvo pateisinamas tik tada, kai eksportuotojas (buvo) pripažintas kaltu dėl veiksmų, kuriais siekta paslėpti dempingą, negali būti priimtas“, nes „nors šis metodas (buvo) tinkamas susidoroti su tokiais veiksmais, jo taikymas visiškai (nebuvo) apribotas vien atvejais, kai institucijos konstatavo tokius veiksmus“ (1992 m. kovo 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Minolta Camera prieš Tarybą*, C-178/87, Rink. p. I-1577, 42 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. generalinio advokato J. Mischo išvados minėtam sprendimui *Minolta Kamera prieš Tarybą*, Rink. p. I-1603, 53–55 punktus).
- 57 Iš to, kas pasakyta, matyti, jog skirtingos kainų struktūros atsižvelgiant į pirkėjus, regionus ar laiko periodus buvimas, kuris yra pirmoji asimetrinio metodo taikymo sąlyga, visiškai nepriklauso nuo to, ar įrodyta eksportuotojų tyčia, siekiant paslėpti dempingą.
- 58 Be to, ši teiginį patvirtina tai, kad tyčios sąvoka apskritai nežinoma reglamentuojant antidempingą. Pagrindiniame reglamente niekur nereikalaujama, kad, siekdamos įrodyti dempingo ar žalos buvimą, institucijos įrodytų tyčią.
- 59 Šiuo klausimu ir bendrai reikia priminti, kad dempingo konstatavimas yra pirmasis etapas nagrinėjant klausimą, ar reikia nustatyti antidempingo muitą, grindžiamas visiškai objektyviu normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimu. Šis palyginimas, atliekamas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio nuostatas, grindžiamas atitinkamų įmonių buhalterinių ir ekonominių duomenų palyginimu ir visiškai neapima vidaus ir eksporto kainų dydžio priežasčių paieškos. Kaip pastebi Taryba, priežastys, dėl kurių eksportuotojas gali būti priverstas parduoti savo vidaus rinkoje kainomis, mažesnėmis už gamybos sąnaudas, arba parduoti Bendrijoje mažesnėmis už normaliąją vertę kainomis, apskaičiuojant dempingą nėra svarbios.

Todėl eksportuotojas negali teigti, kaip tai iš esmės daro ieškovės, kad reikia remtis realiomis vidaus kainomis, o ne apskaičiuota normaliąja verte, nes konkurentų spaudimas kainų atžvilgiu verčia šį eksportuotoją parduoti vidaus rinkoje mažesnėmis nei gamybos sąnaudos kainomis. Taip pat negalima ginčyti dempingo remiantis tuo, kad kainų lygis Bendrijoje privertė eksportuoti mažesnėmis nei normalioji vertė kainomis (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 1997 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ajinomoto ir The NutraSweet Company prieš Tarybą*, T-159/94 ir T-160/94, Rink. p. II-2461, 126–129 punktus).

- 60 Todėl, kadangi Taryba ginčijamo reglamento 30 konstatuojamojoje dalyje pastebėjo, kad eksporto kainos buvo gerokai mažesnės antrąją nei pirmąją tyrimo laikotarpio pusę, ir ieškovės to neginčijo, ji pagrįstai galėjo padaryti išvadą, kad egzistavo skirtinga, atsižvelgiant į laikotarpius, eksporto kainų struktūra pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies prasme, ir atmesti ieškovių prieštaravimus šiuo klausimu, iš esmės grindžiamus tuo, kad šį nuosmukį lėmė pasaulinių kainų kritimas, o ne jų tyčiniai veiksmai.
- 61 Dėl tų pačių priežasčių ieškovės klysta teigdamos, jog ginčijamame reglamente pateiktų paaiškinimų nepakanka, nes Taryba tinkamai neatsižvelgė į pasaulinių kainų raidą.
- 62 Reikia atmesti ieškovių argumentus, susijusius su tariamai didele eksporto dempingo kaina per pirmąją tyrimo laikotarpio pusę ir CD-R kainų raidos cikliškumu. Iš tikrųjų pirmasis iš šių argumentų, kuris buvo nurodytas tik dublike ir galiausiai liko nepagrįstas, visiškai nepaneigia Tarybos ginčijamo reglamento 30 konstatuojamojoje dalyje padarytos išvados, kuri nebuvo ginčijama, dėl eksporto į Bendriją kainų kritimo tarp pirmosios ir antrosios tyrimo laikotarpio pusių. Šia išvada Taryba

rémėsi pripažindama skirtingos kainų struktūros atsižvelgiant į laiko periodus buvimą. Antrasis argumentas, kuris buvo pateiktas per teismo posėdį, taip pat nėra pagrįstas ir bet kuriuo atveju nesuderinamas su faktu, kad eksporto kainos tyrimo laikotarpiu cikliškai nekito, o paprasčiausiai per šį laikotarpį nukrito.

63 Galiausiai Pirmosios instancijos teismas pastebi, kad ieškovių teiginiui, jog jos negalėjo pasipriešinti pasaulinių kainų pokyčiui ir todėl nėra atsakingos už savo eksporto į Bendriją kainų lygį, bet kuriuo atveju prieštarauja aplinkybė, kuri nurodyta ginčijamo reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje ir nebuvo rimtai ginčyta šiame ieškinyje, kad pajėgumų perteklių pasauliniu mastu bent iš dalies lėmė pačių ieškovių elgesys, nes jos toliau smarkiai didino gamybos pajėgumus, nors rinkos kainos perspektyvos nebuvo palankios.

64 Atsižvelgiant į pirmiau pateiktus svarstymus, reikia atmesti ieškovių kaltinimą, kad ginčijamas reglamentas pažeidė pirmąją asimetrinio metodo taikymo sąlygą, susijusią su skirtingos kainų struktūros buvimu pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies prasme.

65 Antra, reikia išnagrinėti antrąją asimetrinio metodo taikymo sąlygą, susijusią su simetrinių metodų nepajėgumu atspindėti realaus dempingo masto.

66 Pirmosios instancijos teismas primena, kad 35 punkte minėtame sprendime *Petrotub* (58 ir 60 punktai) Teisingumo Teismas, konstatavęs, jog pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalis aiškiai neįvardija institucijos pareigos asimetrinio metodo taikymo atveju pateikti paaiškinimus, susijusius su antrąja šio metodo taikymo

sąlyga, vis dėlto nusprendė, kad „galutinius antidempingo muitus nustatančiame Tarybos reglamente, kuriame remiamasi asimetriniu metodu apskaičiuojant dempingo skirtumą, dėl (EB 253) straipsnyje reikalaujamo motyvavimo (turėjo) būti pateikiamas konkretus paaiškinimas, numatytas 1994 m. Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsnyje“.

67 Dėl to ginčijamo reglamento 29 ir 31 konstatuojamosiose dalyse Taryba pateikė šiuos motyvus.

68 Visų pirma dėl antrojo simetrinio metodo Taryba „pastebėjo, kad Bendrija netaiko šio metodo, nes atskirų sandorių atrankos procesas, norint atlikti (kiekvieno sandorio) palyginimą, laikomas pernelyg netinkamu ir subjektyviu, bent jau tokiais atvejais, kaip šis, kai buvo sudaryti tūkstančiai eksporto ir pardavimo vidaus sandorių“. Taryba padarė išvadą, kad „(antrasis simetrinis metodas) negalėtų būti tinkamas alternatyvus palyginimo būdas“ (ginčijamo reglamento 29 konstatuojamoji dalis).

69 Dėl pirmojo simetrinio metodo Taryba nurodė, kad „pritaikius (asimetrinį) metodą gautas gerokai didesnis dempingo skirtumas negu atliekant svartinės vidutinės normaliosios vertės palyginimą su svertiniu eksporto kainų vidurkiu, kurį taikant nebūtų atsižvelgiama į pastebimo eksporto į Bendriją kainų nuosmukio poveikį antroje tyrimo laikotarpio pusėje“. Todėl Taryba toliau teigė, kad „jei nebūtų buvęs taikomas svartinės vidutinės normaliosios vertės palyginimas su visų atskirų eksporto sandorių kainomis, gerokai didesnis ar siekiamas dempingas, vykdytas antroje tyrimo laikotarpio pusėje, būtų buvęs netinkamai paslėptas, taikant svartinės vidutinės normaliosios vertės palyginimą su svertiniu eksporto kainų vidurkiu“. Be to, Taryba pridūrė, kad „apskaičiuojant dempingą, taikant svartinės vidutinės

normaliosios vertės palyginimą su visų atskirų eksporto sandorių kainomis, buvo tikslinga atsižvelgti į tai, kad eksporto kainos antroje tyrimo laikotarpio pusėje buvo mažesnės už gamybos sąnaudas; taigi tai buvo labai agresyvi dempingo forma“ (ginčijamo reglamento 31 konstatuojamoji dalis).

- 70 Priminęs šiuos motyvus, susijusius su antrąja asimetrinio metodo taikymo sąlyga, Pirmosios instancijos teismas, kaip ir Taryba pastebi, jog pirmajame ieškinio pagrinde apie šią sąlygą užsimenama tik trumpai ir iš dalies, kalbant tik apie laikinajame reglamente pateikiamus motyvus.
- 71 Be to, ieškinio 25 punkto ii papunktyje ieškovės ginčija laikinojo reglamento stadijoje Komisijos pateiktą vertinimą, kad pirmasis simetrinis metodas neleido atspindėti realaus dempingo masto. Šiame kontekste ieškovės visiškai nenurodo antrojo simetrinio metodo.
- 72 Toliau ieškinio 29–33 punktuose dėstydamas pirmąjį panaikinimo pagrindą, kuriuo ginčijamos galutinės Tarybos priimtos priemonės, ieškovės nebeužsimena apie antrąją asimetrinio metodo taikymo sąlygą, nepaisant to, kad ginčijamo reglamento 29 ir 31 konstatuojamosiose dalyse išdėstyti motyvai, kuriais atsakoma į ieškovių kritiką laikinojo reglamento stadijoje, yra ir nauji (žiūrėti ginčijamo reglamento 29 konstatuojamąją dalį), ir išsamesni (žiūrėti to paties reglamento 31 konstatuojamąją dalį) nei laikinojo reglamento 29 konstatuojamojoje dalyje esantys motyvai. Ieškovės iš esmės ginčija vien pirmąją asimetrinio metodo taikymo sąlygą, susijusią su skirtingos kainų struktūros, atsižvelgiant į pirkėjus, regionus ar laiko periodus, buvimu.

- 73 Kitaip tariant ir atsižvelgiant į 76 ir paskesniuose punktuose pateikiamus prieštaravimus, pirmajame ieškovių ieškinyje nurodytame pagrinde iš esmės nekeliamas klausimas dėl ginčijamo reglamento motyvų teisėtumo antrosios asimetrinio metodo taikymo sąlygos atžvilgiu. Be to, Pirmosios instancijos teismas pastebi, kad šio klausimo nėra antroje ieškinio dalyje, skirtoje antrajam panaikinimo pagrindui, susijusiam su prilyginimo nuliui teisėtumu taikant asimetrinį metodą. Per teismo posėdį ieškovės iš esmės patvirtino Pirmosios instancijos teismui, kad tokio klausimo jų ieškinyje nėra.
- 74 Tik dublike ieškovės pirmą kartą Pirmosios instancijos teisme ginčijo ginčijamo reglamento motyvų, susijusių su antrąja asimetrinio metodo taikymo sąlyga, teisėtumą.
- 75 Tačiau tokie kaltinimai, susiję su faktu, kad antrąjį asimetrinį metodą lengviau taikyti net esant tūkstančiams sandorių, nėra grindžiami naujais įrodymais, kurie būtų pateikti per procesą Pirmosios instancijos teisme, ir nesudaro anksčiau ieškinyje nurodyto ar glaudžiai su jo susijusio kaltinimo išplėtimo. Todėl šie naujais pripažintini kaltinimai turi būti atmesti kaip nepriimtini pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį (šiuo klausimu žr. 2002 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Joyson prieš Komisiją*, T-231/99, Rink. p. II-2085, 156–158 punktus ir 2002 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Scan Office Design prieš Komisiją*, T-40/01, Rink. p. II-5043, 96 punktą).
- 76 Vis dėlto ir kaip buvo nurodyta 73 punkte, Pirmosios instancijos teismas pastebi, kad tam tikri prieštaravimai, susiję su ginčijamo reglamento motyvų dėl antrosios asimetrinio taikymo sąlygos teisėtumu, turi būti išnagrinėti iš esmės.

77 Ieškinio 25 punkto ii papunktyje nurodytas ieškovių kaltinimas, kad iš esmės taikant asimetrinį metodą gautas didesnis dempingo skirtumas nei taikant pirmąjį simetrinį metodą nereiškia, jog asimetrinis metodas geriau atspindi realų dempingo mastą, nėra visiškai nesvarbus ginčijamo reglamento atžvilgiu. Iš tiesų, nors šis kaltinimas ieškinyje buvo nurodytas tik laikinojo reglamento atžvilgiu ir nors ginčijamo reglamento 31 konstatuojamojoje dalyje dėl antrosios asimetrinio metodo taikymo sąlygos pateikiami daug išsamesni motyvai nei laikinajame reglamente, tai nepaneigia fakto, kad šioje 31 konstatuojamojoje dalyje Taryba ir toliau konkrečiai rėmėsi skirtumu, nustatytu tarp dempingo skirtumo, apskaičiuoto remiantis asimetriniu metodu, ir to, kuris buvo apskaičiuotas remiantis pirmuoju simetriniu metodu. Iš to išplaukia, kad šis ieškovės kaltinimas, nurodytas dėl laikinojo reglamento motyvų, galioja ir galutinio reglamento atžvilgiu.

78 Be to, kai kurie tik dublike nurodyti argumentai taip pat turi būti pripažįstami priimtinais, nes jie yra glaudžiai susiję su pirmiau nurodytu kaltinimu ir toliau jį plėtoja.

79 Šie papildomi argumentai išreiškia ieškovių kritiką, nukreiptą prieš kai kurias Tarybos atsiliepime į ieškinį išreikštas pozicijas, kad dviejų procentinių dydžių skirtumas tarp dempingo skirtumų, apskaičiuotų remiantis pirmuoju simetriniu arba asimetriniu metodu, yra pripažįstamas pastebimu, jeigu šie dempingo skirtumai yra 4 % ir 6 %, tačiau tokiu nepripažįstamas, jeigu šie skirtumai 52 % ir 54 %. Ieškovių teigimu, šis rezultatų, gautų dėl pirmojo simetrinio metodo ir asimetrinio metodo taikymo, palyginimo metodas neišplaukia iš pagrindinio reglamento ir institucijos turėjo jį iš anksto aiškiai paaiškinti.

- 80 Visų pirma reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką prekybos apsaugos priemonių srityje Bendrijos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi didelę diskreciją (1998 m. liepos 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Thai Bicycle Industry prieš Tarybą*, T-118/96, Rink. p. II-2991, 32 punktas; 2002 m. liepos 4 d. Sprendimo *Arne Mathisen prieš Tarybą*, T-340/99, Rink. p. II-2905, 53 punktas ir 2004 m. spalio 28 d. Sprendimo *Shanghai Teraoka Electronics prieš Tarybą*, T-35/01, Rink. p. II-3663, 48 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 55 punkte minėto sprendimo *Toyo Bearing ir kt. prieš Tarybą* 19 punktą ir 1998 m. sausio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sinochem prieš Tarybą*, T-97/95, Rink. p. II-85, 51 punktą).
- 81 Iš to matyti, kad Bendrijos teismo vykdoma institucijų vertinimo kontrolė turėtų apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūrinių taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiavimo įgaliojimais (55 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *NTN Toyo Bearing ir kt. prieš Tarybą* 19 punktas ir 1991 m. spalio 22 d. Sprendimo *Nölle*, C-16/90, Rink. p. I-5163, 12 punktas; 1995 m. rugsėjo 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ferchimex prieš Tarybą*, T-164/94, Rink. p. II-2681, 67 punktas; 80 punkte minėtų sprendimų *Thai Bicycle Industry prieš Tarybą* 33 punktas; *Arne Mathisen prieš Tarybą* 54 punktas ir *Shanghai Teraoka Electronics prieš Tarybą* 49 punktas).
- 82 Taigi įgyvendindamos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies nuostatas, ypač antrosios asimetrinio metodo taikymo sąlygą, susijusią su simetrinių metodų nepajėgumu atspindėti realaus dempingo masto, institucijos turėjo atlikti sudėtingą ekonominį vertinimą.

83 Be to, nors antroji asimetrinio metodo taikymo sąlyga susijusi visai ne su dempingo skirtumo apskaičiavimo metodu, dėl kurio gaunamas didesnis skaičius, taikymu, o su metodu, kuris atspindi realų taikomo dempingo mastą, taikymu, dėl asimetrinio metodo, jeigu jis apima 97 straipsnyje aprašytą prilyginimą nuliui, vis dėlto negaunamas didesnis dempingo skirtumas nei tas, kuris gaunamas taikant pirmąjį simetrinį metodą, kai tam tikros eksporto operacijos nebuvo vykdytos dempingo kaina (šiuo klausimu žr. 35 punkte minėtos generalinio advokato F. G. Jacobs išvados sprendimui *Petrotub* 8–15 punktus). Taigi, jei taikant asimetrinį metodą gaunamas didesnis dempingo skirtumas nei taikant pirmąjį simetrinį metodą, tai neišvengiamai reiškia, kad, be sandorių dempingo kaina, egzistuoja sandoriai, kuriems dempingas netaikomas. Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas pripažįsta, jog tai, kad taikant asimetrinį metodą gaunamas didesnis dempingo skirtumas nei taikant pirmąjį simetrinį metodą, yra svarbu nustatant, ar pastarasis metodas leidžia atskleisti realų taikomo dempingo mastą.

84 Tačiau iš ginčijamo reglamento, kuris paaiškinamas galutinės informacijos dokumente, matyti, kad *Ritek* atveju pagal šiuos du metodus apskaičiuoti dempingo skirtumai skyrėsi dvigubai (7,16 % pagal pirmąjį simetrinį metodą ir 15,28 % pagal asimetrinį metodą), o kalbant apie *Prodisc Technology*, jie skyrėsi beveik šešiais procentiniais dydžiais (21,15 % pagal pirmąjį simetrinį metodą ir 26,98 % pagal asimetrinį metodą). Be to, iš ginčijamo reglamento 31 konstatuojamosios dalies išplaukia, jog dėl pastebimo nuosmukio eksporto kainos antroje tyrimo laikotarpio pusėje buvo mažesnės už gamybos sąnaudas ir dėl to tai buvo labai agresyvi dempingo forma.

85 Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas mano, kad Taryba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, ginčijamo reglamento 31 konstatuojamojoje dalyje tvirtindama, jog dėl pirmojo simetrinio metodo taikymo būtų buvęs netinkamai paslėptas gerokai didesnis ar siekiamas dempingas, vykdytas antroje tyrimo laikotarpio pusėje, ir nusprendžiant, jog tinkamesnis yra ne šis, o asimetrinis metodas.

- 86 Reikia atmesti ieškovių argumentą, kad atsiliepime į ieškinį paašškintas institucijų taikytas dempingo skirtumų, apskaičiuotų remiantis pirmuoju simetriniu ir asimetriniu metodais, palyginimo metodas nebuvo iš anksto aprašytas ir paskelbtas. Iš tikrųjų įgyvendindamos pagrindiniu reglamentu suteikiamą diskreciją, institucijos neprivalo išsamiai ir iš anksto išaiškinti kriterijų, kuriuos jos ketina taikyti kiekvienu atveju, net jeigu nustato naujas pagrindines taisykles (žr. 80 punkte minėto sprendimo *Thai Bicycle Industry prieš Tarybą* 68 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 87 Todėl ieškovių kaltinimai, susiję su antrąja asimetrinio metodo taikymo sąlyga, turi būti atmesti, pirma, kaip nepriimtini ir, antra, kaip nepagrįsti.
- 88 Iš visų anksčiau pateiktų svarstymų matyti, kad pirmasis ieškinio dėl panaikinimo pagrindas yra atmestinas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su prilyginimo nuliui taikymu pažeidžiant pagrindinio reglamento 2 straipsnį

Šalių argumentai

- 89 Antrajame panaikinimo pagrinde ieškovės tvirtina, kad Taryba nagrinėjamu atveju neteisingai panaudojo prilyginimą nuliui.

- 90 Jos teigia, kad Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) Ginčų sprendimo taryba šį mechanizmą pasmerkė savo 2001 m. kovo 1 d. ataskaitoje (WT/DS141/AB/R) (toliau – „patalynės“ ataskaita), priimtoje byloje WTS/DS141 „Europos Bendrijos – antidempingo muitai medvilninės patalynės, kurios kilmės šalis Indija, importui“ (toliau – „patalynės“ byla).
- 91 Ieškovių teigimu, šis pasmerkimas galioja ne tik konkrečiame „patalynės“ bylos kontekste (prilyginimo nuliui taikymas atsižvelgiant į modelius ir taikant pirmąjį asimetrinį metodą), bet ir nagrinėjamoje byloje (prilyginimo nuliui taikymas kiekvieno konkretaus palyginimo atveju ir taikant asimetrinį metodą). Iš tikrųjų, ieškovių teigimu, nei 1994 m. Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsnis, nei pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalis neleidžia pateisinti prilyginimo nuliui taikymo, nesvarbu, ar eksporto kaina pripažįstama vidutine svertine visų panašių sandorių kaina, ar atskirai kiekvieno sandorio atžvilgiu. Ieškovių nuomone, atskirų eksporto sandorių kainų iškraipymas pažeistų „teisingo palyginimo principą“ taikant asimetrinį metodą ir tai būtų dar akivaizdžiau nei „patalynės“ byloje, kurioje skirtingų modelių eksporto kaina buvo pripažinta svertiniu vidurkiu.
- 92 Ieškovės tvirtina, kad prilyginimas nuliui nėra vienintelė priemonė, leidžianti ištaisyti situaciją, atsiradusią dėl siekiamo dempingo. Jos pasiūlė Komisijai asimetrinio metodo, kuriuo remiantis taikomas prilyginimas nuliui vertinant tariamą siekiamą dempingą, alternatyvas. Taigi jos pasiūlė taikyti kartu pirmąjį ir antrąjį simetrinius metodus arba asimetrinį metodą su vienu iš simetrinių metodų. Tačiau Taryba į šiuos argumentus neatsižvelgė.

- 93 Taryba atsako, kad „patalynės“ ataskaita nėra svarbi, nes joje aptariamas prilyginimo nuliui mechanizmas modelių atžvilgiu, t. y. mechanizmas, kuriuo praeityje naudojosi institucijos, taikydamos simetrinį metodą ir iš anksto neįrodydamos skirtingos eksporto kainų struktūros buvimo. Toje ataskaitoje buvo nagrinėjama skirtinga nei šioje byloje situacija, kurioje prilyginimas nuliui buvo taikytas kiekvieno atskiro palyginimo atveju asimetrinio metodo kontekste, kai egzistavo skirtinga eksporto kainų struktūra.
- 94 Taryba priduria, kad asimetrinis metodas turi prasmę, palyginti su pirmuoju simetriniu metodu, tik tuo atveju, kai taikomas prilyginimas nuliui. Iš tikrųjų be tokio mechanizmo, taikant šį metodą matematiškai, būtų pasiektas toks pats rezultatas kaip taikant pirmąjį simetrinį metodą ir eksportas ne dempingo kaina neišvengiamai paslėptų eksportą, kurio atžvilgiu taikomas dempingas.
- 95 Ji pastebi, priešingai nei teigia ieškovės, kad atskirai lygindama kiekvieną eksporto kainą ir normaliąją vertę ji nesumažino eksporto kainos iki normaliosios vertės dydžio, kai kainos viršydavo šią vertę. Atvirkščiai, būtent atsižvelgiant į realią kiekvieno atskiro importo kainą buvo atliktas palyginimas su normaliąja verte. Tik dempingo skirtumas, kuris buvo gautas palyginus eksporto kainą ir normaliąją vertę, prireikus buvo prilyginamas nuliui, kad būtų išvengta, jog šis skirtumas, kai jis buvo neigiamas ir atitiko eksportą be dempingo, paslėptų realų dempingo mastą. Todėl Tarybos teigimu, šiuo atveju nėra nieko savavališka ar neteisinga.
- 96 Dėl ieškovių pasiūlytų kitų galimų metodų Taryba pripažįsta, jog ji į juos atsižvelgė, tačiau atmetė dėl didelio nagrinėjamų sandorių skaičiaus. Be to, pagrindinis reglamentą nenumatė galimybės apskaičiuojant dempingo skirtumą kartu taikyti du metodus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 97 Visų pirma reikia apibūdinti prilyginimo nuliui mechanizmą. Prilyginimas nuliui yra operacija, kuria neigiamas dempingo skirtumas, parodantis, kad pardavimas eksportui buvo vykdomas didesne nei normalioji vertė kaina, yra prilyginamas nuliui siekiant išvengti maskuojančio poveikio, kurį atsižvelgimas į šį neigiamą dempingo skirtumą galėtų turėti kitur konstatuotam teigiamam dempingui. Kaip pastebėjo generalinis advokatas F. G. Jacobs 35 punkte minėtoje išvadoje sprendimui *Petrotub* (16 punktas), prilyginimą nuliui, kuris nebuvo paminėtas 1994 m. Antidempingo kodekse ir pagrindiniame reglamente, paprastai naudoja šalys importuotojos ir muitinių sąjungos, tarp kurių ir Europos bendrija.
- 98 Kalbėdamas apie „patalynės“ ataskaitą ir nematydamas būtinybės nagrinėti klausimo, ar Bendrijos teismą įpareigoja rekomendacijos ir sprendimai, įtvirtinti PPO ginčų sprendimo tarybos ataskaitose, Pirmosios instancijos teismas mano, jog ieškovių teiginys, kad šioje ataskaitoje priimtas sprendimas galioja prilyginimo nuliui, taikomo asimetrinio metodo kontekste, atžvilgiu, yra klaidingas.
- 99 Šioje ataskaitoje PPO Ginčų sprendimo taryba savo kritiką dėl prilyginimo nuliui modelių atžvilgiu taikant pirmąjį simetrinį metodą iš esmės grindė 1994 m. Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsnio pirmosios dalies formuluote, susijusia su šiuo pirmuoju metodu. Be to, „patalynės“ ataskaitos 55 punkte Ginčų sprendimo taryba pažymėjo, kad „pagal šį metodą už tyrimą atsakingos institucijos turi palyginti svertinę vidutinę normaliąją vertę ir visų panašių sandorių eksporto kainų svertinį vidurkį“, aiškiai pabrėždama žodį „visų“. Būtent dėl šio žodžio ji nusprendė, kad prilyginimas nuliui, kuris, jos manymu, neleido tinkamai atsižvelgti į visų sandorių eksporto kainą, neturėjo būti taikomas naudojant pirmąjį simetrinį metodą.

- 100 Tačiau dėl asimetrinio metodo Pirmosios instancijos teismas pastebi, jog 1994 m. Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsnis visiškai nenumato svertinės vidutinės normaliosios vertės palyginimo su visais individualiais eksporto sandoriais, o tik numato, kad ši normalioji vertė „galės būti palyginta su atskirų eksporto sandorių kainomis“. Todėl pirmojo simetrinio metodo atžvilgiu Ginčų sprendimo tarybos pateikti argumentai nėra taikomi asimetrinio metodo atžvilgiu. Atvirkščiai, šiais argumentais, kuriais Ginčų sprendimo taryba rėmėsi pabrėždama žodį „visi“, labiau norima įrodyti priešingai, kad taikant asimetrinį metodą šalių importuotojų institucijos galėtų pasirinkti eksporto sandorius, kurie turėtų būti lyginami su normaliaja verte.
- 101 Tai siūlo ir generalinis advokatas F. G. Jacobs 35 punkte minėtoje išvadoje sprendimui *Petrotub* (11 punktą). Tai savo atsiliepime į ieškinį nurodo ir Taryba, kai iš esmės pastebi, kad, atsižvelgiant į 1994 m. Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsnio formuluotę dėl asimetrinio metodo, galima numatyti du Bendrijos institucijų veikimo būdus taikant šį metodą: arba pasirinktų eksporto sandorių palyginimas su svertine vidutine verte ir tokiu atveju tam tikrų eksporto sandorių (tų, kurie vykdyti netaikant dempingo) visiškai atmetimas, arba atsižvelgimas į visą eksportą atliekant šį palyginimą, tačiau prilyginant nuliui atskirus neigiamus dempingo skirtumus, siekiant išvengti, jog šie skirtumai nepaslėptų kitur taikomo dempingo. Taryba nurodo, kad būtent šį antrąjį būdą, kuris yra mažiau griežtas eksportuotojams, pasirinko institucijos, perkeldamos 1994 m. Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsnį į Bendrijos teisę. Ji paaiškina, kad būtent siekiant išreikšti pasirinkimą neatmesti tam tikrų sandorių pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalis asimetrinio metodo atžvilgiu numato, jog normaliosios vertės svertinis vidurkis yra „palyginamas su visų individualių eksporto sandorių kainomis“.

- 102 Pirmosios instancijos teismas pripažįsta, jog šis Tarybos paaiškinimas yra tikslus. Iš tikrųjų perkeliant 1994 m. Antidempingo kodeksą į Bendrijos teisę, Bendrijos institucijos naudojo prilyginimą nuliui ne tik asimetrinio, bet ir pirmojo simetrinio metodo kontekste. Todėl žodžio „visi“ įterpimas į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies antrąjį sakinį, kurio 1994 m. Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsnio formuluotė visiškai nereikalavo, negalėjo reikšti institucijų sprendimo nebetaikyti prilyginimo nuliui asimetriniame metode. Šis įterpimas tik galėjo reikšti, kaip Taryba paaiškino savo dokumentuose ir patvirtino per teismo posėdį, Bendrijos institucijų pasirinkimą neignoruoti kai kurio individualaus eksporto atliekant palyginimą asimetrinio metodo kontekste.
- 103 Iš ankstesnių svarstymų matyti, kad nei 1994 m. Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsnio formuluotė, aiškinta atsižvelgiant į „patalynės“ ataskaitą, nei pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies formuluotė nedraudžia remtis prilyginimu nuliui taikant asimetrinį metodą.
- 104 Be to, Pirmosios instancijos teismas pastebi, jog ypač „patalynės“ ataskaitos 46, 47 ir 66 punktuose Ginčų sprendimo taryba pasirūpino patikslinti, kad jos analizė ir ataskaita yra susijusi su klausimu, ar prilyginimo nuliui metodas, „kurį taiko Bendrijos institucijos atlikdamos aptariamą antidempingo tyrimą šiame ginče“, yra suderinamas su 1994 m. Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsniu. Tai yra papildomas įrodymas, jog PPO Ginčų sprendimo taryba nenorėjo savo ataskaitos išplėsti už pirmojo simetrinio metodo taikymo ribų.
- 105 Galiausiai dėl Ginčų sprendimo tarybos „patalynės“ ataskaitos 55 punkto pabaigoje padarytos nuorodos į neteisingą palyginimą, kuriuo neatsižvelgiama į visus panašius eksporto sandorius, Pirmosios instancijos teismas mano, kad ši nuostata, nepaisant jos akivaizdaus bendrumo, negali, atsižvelgiant į ankstesnius svarstymus, būti aiškinama kaip prilyginimo nuliui pasmerkimas visais atvejais.

- 106 Iš pirmiau pateikiamų svarstymų matyti, kad, priešingai nei teigia ieškovės, „patalynės“ ataskaitoje nagrinėjamas tik prilyginimas nuliui modelių atžvilgiu taikant pirmąjį simetrinį metodą ir negali būti teigiama, jog šis mechanizmas taip pat galioja atvejui, kai jis naudojamas taikant asimetrinį metodą.
- 107 Taigi, nors iš tikrųjų, kaip konstatavo PPO Ginčų sprendimo taryba, prilyginimo nuliui taikymas modelių atžvilgiu taikant pirmąjį simetrinį metodą galėjo prieštarauti 1994 m. Antidempingo kodekso 2.4.2 straipsniui ir būti neteisingas, ypač nesant skirtingos eksporto kainų struktūros, prilyginimo nuliui taikymas naudojantis asimetriniu metodu, kai įvykdomos dvi šio metodo taikymo sąlygos, neprieštarauja nei šiai nuostatai ar pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 daliai, nei nėra neteisingas to paties reglamento 2 straipsnio 10 dalies prasme.
- 108 Iš to matyti, kad ieškovės savo dokumentuose neteisingai rėmėsi „patalynės“ ataskaita ir darė nuorodą į prilyginimą nuliui modelių atžvilgiu taikant simetrinį metodą, siekdamos sukritikuoti Tarybos ginčijamame reglamente taikytą prilyginimą nuliui naudojantis asimetriniu metodu.
- 109 Be kuriuo atveju ir kaip savo dokumentuose pastebėjo Taryba, prilyginimas nuliui matematiškai yra būtinas siekiant rezultatų – atskirti asimetrinį metodą nuo pirmojo simetrinio metodo. Iš tikrųjų nesant šio prilyginimo, asimetriniu metodu nuolat būtų pasiekiamas tas pats rezultatas kaip ir pirmuoju simetriniu metodu (šiuo klausimu žiūrėti 35 punkte minėtos generalinio advokato F. G. Jacobs išvados sprendimui *Petro tub* 8–15 punktus).

- 110 Be to, priešingai nei teigia ieškovės, prilyginimas nuliui asimetrinio metodo kontekste, taikytas šioje byloje, neiškraipė individualaus eksporto kainų. Taryba atsižvelgė į realią kiekvieno eksporto sandorio sumą, palygindama su normaliąja verte. Tik tuo atveju, jei dėl šio individualaus palyginimo gautas dempingo skirtumas buvo neigiamas, jis buvo prilyginamas nuliui, siekiant išvengti kitur konstatuoto dempingo paslėpimo.
- 111 Galiausiai reikia atmesti ieškovių argumentą, kad prilyginimas nuliui nėra vienintelis būdas atsižvelgti į siekiamo dempingo situacijas ir kad jos siūlė Komisijai kitus galimus sprendimus, kurie buvo ignoruoti, t. y. taikyti kartu simetrinius metodus arba asimetrinį metodą su simetriniu.
- 112 Viena vertus, šiuo argumentu ieškovės nurodo Komisijai pasiūlytas alternatyvas. Jos neteigia, kad institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nuspręsdamos taikyti asimetrinį metodą, o ne alternatyvas.
- 113 Kita vertus, dviejų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje minėtų metodų kombinuoto taikymo perspektyva bet kurio atveju neatitinka šia nuostata siekiamos įgyvendinti sistemos. Iš tikrųjų šis straipsnis dėl dempingo skirtumo apskaičiavimo numato vieno iš trijų galimų metodų, tarp kurių du – simetriniai – metodai yra įprasti, o vienas – asimetrinis – išimtinis, taikymą. Sąlyga, susijusi su skirtingos eksporto kainų struktūros, atsižvelgiant į laiko periodus, pirkėjus ar regionus, egzistavimu, yra tik viena iš asimetrinio metodo taikymo sąlygų. Todėl šios sąlygos

įtvirtinimu visiškai nesiekama leisti institucijoms padalyti tyrimo laikotarpį pagal laiko periodus, pirkėjus ar regionus, siekiant kombinuotai taikyti du apskaičiavimo metodus, atsižvelgiant į šiuos laiko periodus, pirkėjus ar regionus. Todėl bet kuriuo atveju institucijos negalėjo kombinuotai taikyti dempingo skirtumo apskaičiavimo metodų.

114 Taigi antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

115 Kadangi du panaikinimo pagrindai buvo atmesti, ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

116 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės byla pralaimėjo, jos turi padengti Tarybos patirtas išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

117 Pagal 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą į bylą įstojusios institucijos pačios padengia savo išlaidas. Todėl Tarybos pusėje į bylą įstojusį Komisija pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. *Ritek Corp. ir Prodisc Technology Inc.* padengia savo ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Komisija pati padengia savo išlaidas.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Paskelbta 2006 m. spalio 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

M. Vilaras